

Дорул ислом ва дорул куфр, ахком ва вазоиф.

Шайхул мужохид: Абу Хамза мухожир хўромий хафизахуллох

Бисмиллахи рохманир рохим.

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ سُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ "

"Ба рости хамд ва сипос танхо лойиқи худо аст, уро шукр мегуем ва аз у дархости кўмак ва омурзиш мекунем ва панох мебарем ба худо аз шурури нафсхойимон ва аз бадихойи аъмолимон, хар касики худо уро хидоят кунад хеч каси наметавонад уро гумрох кунад ва хар касики худованд уро гумрох намояд хеч каси наметавонад уро хидоят диҳад ва шаходат медихамки хеч илохи бар ҳаққи ба жузъ аллох нестқи танхо ва бешарик аст, ва шаходат медихамки Муҳаммад банда ва фристодаи у аст."

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْتَسَبُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْعُرُورُ (۳۳/ لقمان)

Эй мардумон ! Аз худо бипархезид, ва аз рузи битарсидки на падари масъулияти аъмоли фарзандишро мепазирад ва кори барои у бароварда мекунад, ва на фарзанди аслан масъулияти аъмоли падаришро мепазирад ва кори барои у бароварда месозад. Ваъдаи худо ҳақ аст. Пас зиндагонии дунё шуморо гул назанад ва фарибкор шуморо дарборайи худо нафарибад.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۸/ حشر)

¹ پیاده شده از سخنرانی تصویری شیخ المجاهد: ابوحمزه المهاجر هورامی حفظه الله

эй мўъминон! аз худо бипархезид ва хар каси бояд бинигарадки чи чизиро барои фардо (йи қиёмати худ) пешопеш фристода аст. аз худо бипархезид, худо огох аз хар он чизи аст ки мекунид.

Аммо баъад:

إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَ خَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ "

Росттарин сухан китоби худо ва бехтарин равиш, равиши Мухаммад саллаллоху алайхи васаллам аст, ва бадтарин умур навоварий дар дин аст, ва хар тоза пейдо шудайи дар дин, бидъат; ва хар бидъати гумрохий, ва хар гумрохий дар оташ аст.

Ассаламу алайкум ва рохматуллохи ва барокатух.

Дар ин чанд рузи гузаштайики дар шахрхо ва рустохойи мухталиф бо бародарон ва хохарони мухтарам мулоқот доштам **еки аз суъолоти асосийи онхо ин будки:** 1. Оё тақсими замин ба ду бахш дорул ислом ва дорул куфр аз суйи аллох таоло ва росулиш сурат гирифта ё ижтиходи мужтахидин ва имомони мазхаби исломий аст? 2. Меъёри дорул ислом ва дорул куфр чист? 3. Чанд новъ дорул ислом ва чанд новъ дорул куфр дорем? 4. Раъйи мазохиби исломий дар мовриди ин ду сарзамин чист? 5. Хукми сокинони хар ек аз сарзаминхо чист? 6. Вазоифи мо нисбат ба дорул ислом чист? 7. Оё жумхурийи исломийи Эрон дорул ислом аст? 8. Оё дорул ислом табдил ва дорул куфр мешавад?

Қабли аз вуруд ба бахс лозим аст хидмати шумо азизон арз кунамки жанги равонийи шайтон ва "куффри шишгона"и ошкор (яъни: 1. Аллазина хаду. 2. Вассоибин. 3. Ванносоро. 4. Валмажус. 5. Валлазина ашроку (мушрикин ё ба забони имрузин секуляристҳо) ва 6. Муртаддин) ба хамрохи куффори пинхони дохилий яъни мунофиқин ва дорудастайики аз муслимини фариб хурда ва олуда шуда дўври худшон жамъа карданд то рузи қиёмат тамомий надорад ва қарор нест мо рузи аз рузхо худмонро осуда хотир аз жанги равонийи ин душманон бидонем ва бидуни шак шайтон ва сарбозониш ва соири шаётин сифатон дар ин жанги равонийи ин душманон бидонем ва бидуни шак шайтон ва сарбозониш ва соири шаётин сифатон дар ин жанги равоний ба ин куффори ошкор ва пинхон ва он даста аз муслимини фариб хурдаки ихтиёришонро дар даст гирифта ва дустони шаётин шуданд матолиби васваса ангизий ба тури махфиёна илқоъ мекунанд то инки бо шумо мунозаъа ва мужодала кунанд :

إِنَّ الشَّيَاطِينَ لِيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ (انعام/ ۱۲۱)

Еки аз худъа ва мақрхойи имрузини ин душманони ошкор ва бахусус дорудастайи мунофиқинки зохири исломий доранд ин аст ки агар қоида ва аслий ба зараришон бошад мегуянд: фалон истелох ё қоида ро инсонхо тўлид карданд ва инсонхо маъсум нестанд ва қобили хато хастанд ва суханони аз ин даст тўлид мекунанд ба умиди инки бо махлут кардани суханони ҳақ бо шубхоти ботили худшон ҳақро бипушонанд дар холики аллох таоло амр мекунад:

وَلَا تَلْسَبُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (بقره/ ۴۲)

Ва ҳақро бо ботил наёмизид, ва ҳақро пинхон накунид, ва холо онки медонид.

Ин гуруҳ бо қотиъ кардани суҳанон ба зохир саҳих бо дуруғҳо ва шубхот худдишон ҳақро пинхон мекунанд ба умиди инки назди муслимини беҳабар аз манҳаж ва фиқҳи исломӣ аз арзиши ин асл ва қоидаки ба зараришон аст кам кунанд ва ё дар қул сихати ин қоида ва асли шаръӣро зери суъол бибаранд, дар холики ҳамин мунҳарифин барои худдишон садҳо истилоҳи ғейри шаръӣ ва бидъӣи жихати ғумроҳ кардани муслимин тӯлид карданд.

Бояд бидонемки: " илми усули фиқҳ" баъди аз инҳидоми ҳукумати исломӣ бар манҳажи нубувват ва аз бейн рафтани шӯроӣи улил амр ба унвони марказияти фиқҳӣи ва иҷтиҳодӣи муслимин, ба унвони роҳнамоӣи жихати иҷтиҳод дар масоили иҷтиҳодӣи сарғардонӣи бештар ва мумониъат аз тафарруқи бештар амал кунанд.

"Адиллатул фиқҳ" бо баёни чорҷуби асосӣи ва шаръӣи , жихати ҳадафманд кардан ва ба натижа расондани тамоми баҳсҳо ва ғуфтагӯҳо ва таҳқиқоти исломӣи- агар дар доҳили шӯроӣи улил амри фуқаҳо мовриди истефода қарор бигирад ва ин шӯро ҳам аз пуштивонаӣи қудрати ҳукуматиӣи ва низоми дорул ислом бархурдор бошад- рохро бар харгуна кажравӣи ва суъистефодаӣи мебандад ва мужтаҳид ё хар касики меҳодад аз аҳкоми шаръӣи истинтож ва дидгоҳи худдишро баён кунанд ба ин усул ва адилла мурожаъа мекунад.

Ин адилла ва далоили шаръӣи ба ду дастайи муҳим 1.муттафиқун алайҳ. 2.мухталифун фийҳ тақсим мешаванд. Муттафиқун алайҳки тамоми фирқаҳои маъруф ба аҳли суннат бар он иттифоқ доранд:

(1. Қуръон 2. Суннат 3. Ижмоъ 4. Қиёс- ташайюъ ба жойи қиёс ақпро далил медонанд) ва мухталифун фийх хам : (5 . истихсон 6. Истижоб 7. Урф ва одат 8. Шаръ мин қаблина 9. Масолихи мурсила 10 саддуз заройеъ 11. Таттабиъул истиқроъ 12. Қовлу сахобий ва

Бидуни шак сарчишма ва ришахойи тамоми ин усул ва адилла ва ин истелохот ба қонуни шариаати аллох бармегардад. Ё дар кинори ин усул мо шохиди қавоиди дар фикҳ ва истелохоти дигари хастем мисли: қоидаи :

«**اليقين لا يزول بالشك**»

Яъни бо шак кардан чизи собит намешавад ва ба он шак эътибори нест.

-Аллох таоло фармуда олами пас аз марғ ва беҳишт ва жаханнам ин аст ё фармуда қонуни шариаатиш ин аст ва бояд дар жомеъа пиёда шавад дигар шак ва гумонхойи жохилхо ва бахусус секуляристхо – ё ба забони арабий мушрикин – арзиш ва эътибори надорад.

-Мутмаъин ва яқин дорики шахс мусалмон аст дар ин сурат бо шак ва гумон наметавони аз ислом хорижиш кунӣ ва шак ва гумонхойи шумо ҳеч эътибори надорад.

Холо мумкин аст иддаи аз жохилин ба фикҳи исломий ва ё дастахойи аз дорудастайи мунофиқин ё секулярзадахо бипурсандки ин қоида ва истелохи

«**اليقين لا يزول بالشك**»

Аз кужо омада аст? Инки на дар қуръон вужуд дорад на дар суннати сахих. ӛ бигуянд ин аз тӯлидот ва бардоштхойи мужтахидин аст ва бихоханд ба ин шикл аз ӛтибори он кам кунанд. Аммо хамчунонки арз кардам тамоми ин қавоид ва истелохот риша дар қуръон ва суннат дорад.

Аллох таоло мефармояд:

وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (يونس / ۳۶)

Бештари секуляристхо (ӛ ба забони арабий мушрикин) (дар мӯътақидоти худ) жуз аз шак ва гумон пейравий намекунанд. Шак ва гумон хам аслан инсонро аз хақ ва хақиқат бениӛз намесозад (ва шак жойи яқинро пур накунад ва ба дард намехурад.)

Росулуллох саллаллоху алайхи васаллам мефармояд:

إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى، ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدْ
سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ^۲

" хар гоҳ еки аз шумо дар намоз барояш шак хосил шуд ва намедонистки чохор ракаъат хонда аст ӛ се ракаъат шакро рахо кунад ва ба ончики яқин аст амал кунад (се ракаъат яқиний аст ва чохор ракаъат мовриди шак аст пас баноро бар се ракаъат мегузорад ва ракаъати чохорумро мехонад) сипас пеш аз салом додан ду саждаи сахв мебарад.

Пас возих астқи ришахойи ин қоидаи фиқхийи

« اليقين لا يزول بالشك »

^۲ مسلم ۵۷۱ (۸۴ / ۲) سنن الترمذی (۱۹۳ / ۲) أبو داود (۱۰۲۴)، والنسائي (۱۲۳۸) واللفظ له، وابن ماجه (۱۲۱۰)

хам дар оёти қуръон вужуд дорад ва хам дар суннати сахихи
росулulloх саллаллоху алайхи васаллам.

Ё мисли қоидаи:

الأمورُ بمقاصدها،

ки ба бахши аз ибодатхо яъни ибодатхойи дарунӣ ва қалбӣ
мепардозанд. Яъни бо ихтилофи ният ахкоми шаръӣ хам тағйир
мекунад.

Масалан ба еки меғуӣ ин пулро бигир. Агар ба унвони бахшидан
бошад ҳукми ҳадяро меғирад, агар ба нияти қарз бошад бояд онро
барғардонад, агар ба унвони амонат дар ихтиёри шахс қарор ғирад
бояд аз ин пул муҳофизат кунад ва онро барғардонад. Пас бо
ихтилофи ният ахком хам тағйир мекунад.

Аллох таоло мефармояд:

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبَكُمْ (بقرة/ ۲۲۵)

Худованд шуморо ба хотири сўғандхойики бидуни таважҷух ёд
мекунад (ва аз руйи одат, на аз руйи қасд ва ният аз дахон мепарад)
муъоҳиза нахоҳад кард ва лекин шуморо дар баробари ончи
дилхойитон касб карда аст (ва аз руйи амд ва ирода ва ихтиёр буда
аст) муъоҳиза мекунад.

Росулulloх саллаллоху алайхи васаллам нез мефармояд:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى^۳

^۳ متفق عليه . بخارى ۱

Аъмол ба ниятхо бастагий доранд ва бо хар кас, мутобиқи ниятиш рафтор мешавад. Имоми Шофеъий ва имоми Ахмад ибни Ханбал ^۴ гуфтанд ин хадис ек севуми ислом аст тўвжихи имоми Шофеъий рохимахуллох ин аст ки дин доройи се бахш аст: эътиқод, аъмол ва ^۵ихлос, лизо ек севум кулли динро ин хадис шомил аст.

пас ин истелохотики дар миёни фуқахойи мазохиби мухталифи исломий ба сурати мутавадир ба кор рафтанд тамоман риша дар қуръон ва суннати сахих доранд.

Холо истелохи дигарики тавассути фуқахойи тамоми мазохиби исломий ба сурати муштарак ба кор рафта, тақсими жахон ба ду бахш дорул ислом ва дорул куфр аст ки ба сиёсати бейнал милалийи муслимин рабт дорад.

Яъни хамчунонки аллох таоло худии инсонхоро ба мусалмон ва куффор тақсим карда ва куффорро ба " шиш дастайи ошкор" ва " ек дастайи пинхон" тақсим карда ва барои хар кудом қавонини вазъ карда, ба хамин тартиб аллох таоло худии бо жудо кардани сарзамини муслимин аз сарзамини куффор, барои сарзаминхойики тахти хокимияти муслимин ва ё тахти хокимияти куффор хастанд нез исмхойи жудогона ва қавонини жудогонайи вазъ карда аст, ва мўъминин нез бо гирифтани хамин усомийики аллох таоло дар қуръон ё аз забони росулиш саллаллоху алайхи васаллам баён карда инсонхо ва сарзаминхоро исм гузорий карданд.

^۴ طرح التثريب في شرح التقريب (۱ / ۶ ح ۱) شرح الأربعين النووية لابن دقيق العيد (۲) .
^۵ كتاب الاذكار امام نووى، ص: ۴

Мутаважжих шудид чи шуд? Яъни номгузорий ва тақсими инсонҳо ба " аллазина аману" ва (1. Аллазина ҳаду 2. Вассобиъин 3. Ваннасоро 4. Валмажус 5. Валлазина ашроку (мушрикин ё ба забони имрузин секуляристҳо) ва 6. муртаддин

«مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ»

Ва ҳамчунин тақсим ва номгузории замин ба ду бахш сарзаминхойи тахти ҳокимияти ислом ё дорул ислом ё сарзаминхойи тахти ҳокимияти куфр ё дорул куфр мисли усул ва қоида фикҳий нестандқи мужтаҳидин ва фуқаҳойи мазохиби исломӣ бо иттиҳод ва фаҳм аз оёт ва аҳодис ин истелоҳхойи дорул ислом ва дорул куфрро дуруст карда бошанд, балки ҳуди аллоҳ таоло дар китобиш ё аз забони росулиш саллаллоҳу алайҳи васаллам ин сарзаминҳоро тақсим карда ва саҳоба ва тамоми мазохиб ҳам бар ҳамин асос ба жудо кардани сарзаминхойи тахти ҳокимияти ислом ва сарзаминхойи тахти ҳокимияти куфр пардохтанд.

Аллоҳ таоло мефармояд:

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكِ بِأَلْحُسْنِهَا
سَأْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ (اعراف/۱۴۵)

Ва барои у дар алвоҳ (таврот) аз ҳар чизи невиштем, то панд ва андурз ва ровшангари ҳамма чиз бошад. Алвохро бо қудрат ва моҳкам баргир ва ба қовми худ фармон биде никутарини онҳоро ба кор банданд. (масалан авфро бар қисос ва ончироки доройи ажри бештар аст бар чизи тарҷих диҳандки аз савоби камтари бархурдор аст) . Ба зуди сарзаминхойи фосиқин (куффори чун: од ва самуд ва қовми лут) ро ба шумо нишон медиҳем.

Дар инжо аллох таоло сарзамини куффорро тахти унвони " **дорул фосиқин**" ё сарзаминхойи фосиқхо ном мебарад.

Ё аллох таоло мефармояд: Солих ба қовми секуляри худ гуфт:

فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ (هود/۶۵)

Солих бадишон гуфт: дар сарзамин ва маҳалли худ се рӯз зиндагӣ кунид.

Дар инжо нез боз аллох таоло аз маҳалли сукунати куффори мушрик ва секуляри қовми Солих тахти унвони " дор" исм мебарад.

Аллох таоло аз забони қовми секуляри Шуъайб мефармояд:

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ (اعراف/۸۸)

Ашроф ва сарони қовми Шуъайб гуфтанд: эй Шуъайб! Хатман ту ва касони роки бо ту иймон оварданд аз шаҳр ва ободии худ берун мекунем магар инки ба қавонин ва барномаҳои миллати мо баргардид. Шуъайб гуфт: оё мо ба қавонин ва барномаҳои ойини шумо дар меоием дар холики дуст намедорем ва намепасандем?!

Ин дақиқан ҳамон кори астки секуляристхойи кунунӣ (ё ба забони арабий мушрикини кунунӣ) аз мўъминин мехоханд. Ё бояд тобеъи қавонини секуляристӣи мо шавид ё бояд кишвар ва сарзамини моро тарк кунид. Магар ғейри аз ин аст?

Дар ҳар сурат дар инжо нез аллох таоло аз сарзамин ва маҳал ва шаҳри куффор ном мебарад.

Аллох таоло дар жойи дигар мефармояд:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ
(ابراهيم/۱۳)

Кофарон ба пайғамбарони худ гуфтанд: ё ба қавонин ва барномаҳои ойини мо боз мегардид ё инки шуморо аз сарзамини худ берун мекунем. пас парвардигоришон ба онон ваҳий фристодки хатман ситамкоронро нобуд мекунем.

Дар инжо нез боз аллох таоло аз " арз" ва сарзамини куффор ном мебарадки бар асоси қавонин ва дини куффор идора мешавад ва хокимият дар ихтиёри куффор аст ва ин кулли сифати сарзамини куффор ва дорул куфр аст.

Аллох таоло дар мавриди ансор мовжуд дар Мадина нез мефармояд:

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ (حشر/۹)

Ононики пеш омадани мухожирони махаллий ва кошона (дини ислом) ро омада карданд ва иймонро (дар дили худ устивор доштанд) касониро дуст медорандки ба пеши ишон мухожират карданд.

Ибни Касир мегуяд: яъни ансор қабли аз мухожирин дар " дорул хижрат" сукунат доштанд ва ансор қабли аз бисёри аз ин мухожирин иймон оварданд.

Дар инжо нез аллох таоло аз сарзамини ансорики иймон оварда будан тахти унвони "дор" ном мебарад. Пас аллох таоло хам ба сарзамин ва " дори" куффор ишора мекунад хам ба сарзамин ва " дори" иймон ва мухожирин.

Ба дунболи ин, оёти сарихи хам вужуд дорандки ба вожиб будани хижрат аз сарзамини куффор ба сарзамини мўъминин ва мухожирин ишора доранд. Ба унвони мисол аллох таоло мефармояд:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ (ممتحنه/۱۰)

Эй мўъминон! Хенгомики занони мўъмин ба суйи шумо мухожират карданд, ишонро биёзмойид- худованд аз иймони онон огохтар аст (то шумо)- харгох ишонро мўъмин ёфтид, ононро ба суйи кофарон барнагардонид.

Аллох таоло мефармояд:

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُ وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ ۖ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (انفال/۷۲)

бегумон касоники иймон оварданд ва мухожират карданд ва бо жон ва моли худ дар рохи худо жиход намуданд, ва касоники панох доданд ва ёри намуданд бархи аз онон авлиё ва сарпарастии бархи дигаранд ва аммо касоники иймон оварданд ва лекин мухожират нанамуданд вилоят ва сарпарастии дар баробари онон надорид то онгоҳки мухожират мекунанд. Агар (чанин мўъминони ғейри мухожирин аз дасти зулм ва жури дигарон) ба сабаби динишон аз шумо кўмак ва ёри хостанд, кўмак ва ёри бар шумо вожиб аст, магар замоники мухолифони онон гуруҳи бошандки миёни шумо ва ишон пеймон бошад. худованд мебинад ончироки мекунид (пас мувозиби холи хамдигар ва хифзи худуд ва ахдхойики бастаид бошид.)

Бояд бидонидки дар қуръон ва суннати сахих ва тамоми осори ба жо монда аз сахоба ва аиммайи муслимин баъди аз ташкили дорул исломи Мадина, харгоҳ исми аз хижрат бурда мешавад яъни: интиқол аз дор ва сарзамини куффор ба дор ва сарзамини мўминин ва мухожирин.

То инҷо барои мо ровшан шудки жудо кардани сарзамини тахти хокимияти ислом ва мўминин аз сарзамини тахти хокимияти куфр ва кофарон аз суйи аллоҳ таоло сурат гирифта ва оёти қуръон ба сирохат аз ду новъ сарзамин исм мебарад.

Баъди аз истирохати кутох аз суннати сахихи росулulloх саллalloху алайхи васаллам ва оройи сахобайи росулulloх саллalloху алайхи васаллам далоили бар жудо будани ин ду сарзамин ва исм гузорийи он тавассути росулulloх саллalloху алайхи васаллам ва асхоб баён мешавад ба умиди инки бар яқини мўминин изофа бишавад ва посухи бошад бар шубхоти куффори секуляри жаҳоний ва муртаддини секуляри маҳаллий ва баҳусус шубхоти дорудастанӣ мунофиқинки бо зоҳири исломӣ ба жанги ислом ва қонуни шариати аллоҳ ва дорул исломхойи мо омаданд.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته